

[Sonja Albrink]

Det er ifølge forslaget ikke anklageren, som skal afgøre, om der kan føres et anonymt vidne i en sag, men derimod retsformanden. Det er betryggende, og det er så op til retten at afgøre, om vidnet skønnes troværdigt, ligesom det er tilfældet, når vidnet ikke er anonymt. I CD synes vi, at ligesom tiltalte har krav på fair play, har vidnet det sandelig også. Trods alt må man stille spørgsmålet: Hvordan beskytter man vidner, så de uden frygt eller risiko kan afgive deres forklaring i retten, sådan som det forudsættes, for at retssamfundet kan fungere? Det er stødende, at kriminelle kan forfølge vidner, uden at der sker noget. Ansvar er vores, og vi svigter, hvis der ikke kan reageres fra samfundets side, så vi får ændret tingenes tilstand.

Vi ved erfaringsmæssigt, at anonyme vidner ikke er hverdagskost i de danske retssale. Gennem dagspressen har vi dog længe kunnet læse om bl.a. rockerkriminaliteten og om, hvilke metoder der bruges for at skræmme vidner, f.eks. trusler af særdeles grov karakter over for vidner og deres familier. Der er ikke tale om skånekost, og som sikkerheden for vidner er i dag, forstår jeg egentlig godt, hvorfor et vidne undertiden foretrækker at gå under jorden. Det er forståeligt, når man kender voldsmetoderne og ved, at vidnet i retssalen bliver kendt både af tiltalte og vennerne på tilhørrækkerne. I CD er vi meget tilfreds med, at straffesammen i forslaget er hævet fra 2 til 6 år. Det giver et godt indtryk af, hvor alvorligt der skal ses på den slags trusler.

Hvad angår selve anonymiseringen af vidner, ville CD gerne have styrket vidnets sikkerhed yderligere, men det ser der desværre ikke ud til at være flertal for. Når man har en forpligtelse til at vidne, må samfundet også have en skærpet forpligtelse til at garantere mod repressalier, men vi kan støtte justitsministerens forslag, fordi det er et fremskridt, at retten får mulighed for i særlige tilfælde at beskytte vidner, således at det ikke kun er adressen, der er anonym, men også navn og stilling, og der sker vel at mærke ingen ændringer i tiltaltes adgang til at gøre sig bekendt med indholdet af vidnets forklaring.

Noget andet er, at mange af de sager, hvor anonyme vidner oftest skønnes at ville blive anvendt, foregår i et begrænset miljø, hvor alle parter kender hinanden, og i de situationer støtter CD muligheden for at anonymisere vid-

nets forklaring, således at dele af eller måske hele forklaringen kan hemmeligholdes for tiltalte. Der foreligger ingen reel beskyttelse af vidnet, hvis tiltalte så let som ingenting kan spore det ved hjælp af vidneforklaringen. Selvfølgelig skal tiltaltes forsvarer være til stede, når der afgives anonyme vidneforklaringer, men de må ikke viderebringes til tiltalte.

CD støtter også forslaget om forskudt adgang til at blive gjort bekendt med et vidnes eller en medtiltaltes forklaring. Det vil gøre det vanskeligere for flere tiltalte i samme sag at samstemme deres forklaring.

I CD håber vi meget, at dette lovforslag vil være med til at dæmme op for angsten for at vidne i en retssag af frygt for repressalier. Den er undergravende for vores retsbevidsthed, og det er i det hele taget meget destruktivt, at nogle tror, at de ved sådanne trusler kan indtage en særstilling.

Samtidig skal der også fra CD lyde en opfordring til fremover at trodse enhver form for vold, og vi ser derfor forslaget som et skridt i den rigtige retning.

Jeg skal på CD's vegne anbefale forslaget til videre behandling i Retsudvalget.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg synes, det var en interessant oplysning, fru Sonja Albrink kom med, at stadig flere vidner beder sig fritaget for at vidne.

Jeg er meget interesseret i at høre, hvor fru Sonja Albrink har den oplysning fra, for jeg har faktisk i efterårets løb stillet en række spørgsmål til justitsministeren om, hvor mange der har bedt sig fritaget, og har fået at vide, at det kunne man ikke sige noget om, for man havde ikke nogen oplysninger om det. Derfor synes jeg, det ville være interessant at få at vide, hvor fru Sonja Albrink havde oplysningen fra.

Det eneste, vi har kunnet få oplyst af ministeren, er, at politiet har oplyst – og jeg tror, det er nogenlunde ordret citeret – »... at det ikke kan afvises, at forbudet har vanskeliggjort politiets arbejde.« Det kan ikke afvises, men der er heller ikke noget bevis for, at det har forholdt sig sådan.

Fru Sonja Albrink sagde, at en række vidner har måttet gå under jorden. Dertil må jeg sige, at jeg også kender eksempler på, at de er gået